

Hensyn til den Betydning, som jeg nu tillagde de 6 Herrer's Endringsforslag under Nr. 3, og saa de Uttringer, hvormed jeg i sin Tid modtværede den Passus af Udkastets § 2, hvorom der handles. Jeg maa først gjenkalde i Erindringen, at jeg har sagt, at jeg for mit Vedkommende ikke lægger saa stor Vægt paa den Collision, som her har været Gjenstand for Omhandling. Jeg troer, at, naar man analyserer Forholdene nøie, saa støder man idelig i det constitutionelle Regjeringsvæsens og den lovgivende Magts indbyrdes Forhold til hinanden paa Muligheden af saadanne Collisioner. Men dernæst har jeg sagt, at jeg vel kunde skønne, at den af de 6 Herrer Forslagsstillere foreslaaede Forandring, hvorved det sidste Punktum, som ret bestemt markerer denne Collision's Mulighed og saa at sige indeholder en særlig Opfordring for Rigsdagen til, i Anledning af Fremlæggelsen, at gaae frem til Undersøgelse, udelades, kunde for de Herrer, som lægge Vægt paa at undgaae saadanne Collisioner, være af særlig Betydning.

Kierregaard: Vi have, som det meget ærede Thing allerede har bemærket, ikke været heldige, dengang vi bød os til at være Haandlangere for, hvad høiere Indsigt og dybere Blik i disse Forhold havde antydet, der kunde være at gøre ved denne Sag, uden at dog de Mand, fra hvem disse Vink vare udgaaede, af Grunde, som atter maae ligge i deres dybere Indsigt i disse Forholde, havde fundet sig foranledigede til, selv særskilt at gennemføre disse Vink. Men, da vi engang have vovet os ind derpaa, og da jeg navnlig ogsaa engang har vovet mig ind derpaa, saa føler jeg mig ligesom opfordret til, dog idetmindste til det Yderste at sørge for, at jeg faaer mig det klart tilkjendegivet, hvad der er urigtigt i disse Forslag, som jeg har været

med at stille, og jeg skal derfor tillade mig at anføre nogle Ord til Forsvar for, hvad vi have tilladt os at foreslaae, eller idetmindste til Oplysning om, at jeg endnu ikke har indseet, hvad der er det Træffende, ifølge hvilket vore Forslag maae ansees for aldeles mislykkede.

Der er med Hensyn til vort Forslag, som gaaer ud paa, at et Punktum udgaaer, som begynder med: „Steer der ingen Indsigelse“ o. s. v., gjort opmærksom paa, at vi have villet tage en Collision bort, men at det foremeentligen ikke er lykkedes os. Det forekommer mig imidlertid, at der laa en aldeles forfærdelig Collision alene i dette lille Punktum. Thi, efter hvad det anordnede og bestemte, var Alt lagt til Rette, om jeg saa maa sige, for det Tilfælde, at et af Thingene blev misforstået med nogen Anordning, som var fremlagt for det, at det gjorde Indsigelse derimod og foreslog, at det skulde være anderledes, at begge Thingene bleve enige om at forlange en saadan Forandring og indgik til Thronen derom, og at saa Kronens Raadgivere lod dem vide, at der ikke blev Noget af, saa at man altsaa vilde faae Synet af en fuldstændig i begge Thing vedtagen Lov, trods hvilken der bestod og vedblev at bestaae en Anordning i Colonierne; og det forekommer mig virkelig, at det er Umagen værd at faae saadan Noget bort. Nu bliver der rigtignok, efter hvad der er yttret, navnlig af den høitærede Ordfører, som det synes, endnu Muligheden af en Collision tilbage, efterdi, naar disse Anordninger forelægges paa Rigsdagen, og den er misforstået med dem, saa er der, saasnart dette udtales, strax en Slags Modsetning imellem Rigsdagen og Regjeringen i dette Stykke.